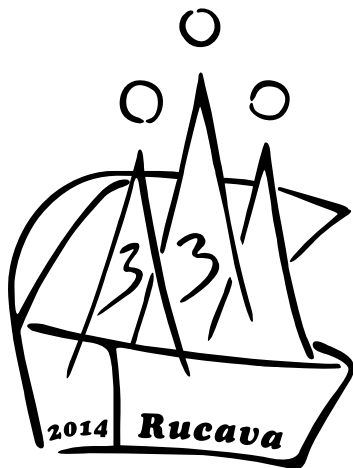

PASAULES LATVIEŠU 3X3 SAIETS RUCAVĀ

PŪRALĀDE

Otrdiena, 2014. gada 15. jūlijs

Ģimeņu stafetēs - visas paaudzes

Pirmdienas vakarā pļaviņā aiz skolas pulcējās saietā kuplākās saimes, lai piedalītos ģimeņu stafetēs. Tās bija tik krāsainas un lustīgas, ka prieks skatīties. Turklāt īpašu noskaņu sacensībām kā puķi matos iesprauda divi bungotāji – Pēteris un Ernests ar Viesturu atbalstītājos.

Sacensībās piedalījās desmit ģimenes – astoņas saimes, kur komandā bija vairāk nekā pieci dalībnieki un divas saimes ar trim dalībniekiem. Lielās saimes bija Gustmaņi, Bogustovi, Viksniņi, Etkini, Treimaņi, Sipčēnoki, Izšķīlieši un Tampopo, savukārt mazākās saimes – Malzubri un Nulles. Pirmais uzdevums bija īpašs – cilvēkiem bez maziem bērniem pat nesaprast. Tātad: viens no komandas paņēma bļodu un skrien aiz krūmiņiem salasīt krāsainas bumbas, ko atnes savai komandai. Tad viens no komandas paņēma tauriņu ķeramo tikliņu, pārējie komandas dalībnieki met bumbiņas, bet tas viens cenšas tās saķert tikliņā. Tad visa komanda sastājas viens aiz otra, bet trim komandas dalībniekiem aizsien acis, un nu visiem kopā jāiziet cauri simboliskam mīnu laukam, kura galā ir grozs, un tajā atkal jāsamet riekšava bumbiņu. Urā! Pirmā stafete galā, bet tai sekoja vēl divas. Bija dikti aizraujoši. Dažas komandas izveidojās turpat uz līdzenas vietas, dažā kāda vecmāmiņa uz strēķīti tika aizstāta ar svešu tēti, bet tas nekas.

Rezultāti ir zināmi. Vispirms – par mazajām saimēm. Pirmo vietu ieguva Malzubru ģimene, otro – Nulles. Lielajām saimēm pirmo un otro vietu daļa Sipčēnoki un Izšķīlieši, trešā vieta Treimaņiem, ceturta Viksniņiem, tālāk rindojas Gustmaņi, Bogustovi, Etkini un Tampopo. Apbalvošana sestdien.

Un vēl mazliet par sportu. Šo aktīvāšu organizatore Daiga Gabrūna stāsta par volejbola sacensībās piedzīvoto. Dalībnieku bija maz, tādēļ komandu sa-

Sipčēnoku ģimene. Viņi te ir pieci. Saskaiti kājas – sapratīsi.

Viksniņu tētis Māris.

stāvs katrā setā mainījās un vērtēta tika nevis komanda, bet punktus guva individuālie spēlētāji – katrs uzvarētais sets devu punktu. Dainis un Gints ieguva pir-

mo vietu, Kārlis, Mārtiņš un Artis – otro, bet Tina un Dace – trešo. Vēl Daiga piedzīvo, ka sacensības daudzciņā notiks piektdien, bet futbols – sestdien. ♦

DIENAS PLĀNS

Rīt, 16. jūlijā

*Kad es gāju tautiņās,
Dziesmu pūru līdzī vedu;
Kad nogāju tautiņās,
Ritināju lejiņā.*

7.00 - 9.00 Celšanās, rīta atmodināšana
9.00 - 9.30 Brokastis
9.40 - 10.10 TV
10.15 - 12.45 Ievirzes
13.00 - 14.30 Pusdienlaiks
14.30 - 17.00 Pēcpusdienas ievirzes
17.15 - 19.00 Kopreferāts ar Jāni Pūķi
Pūķa mājās-muzejā. 17.15 pulcēšanās
pie skolas, lai turp dotos kopā,
pirmsvakariņu nodarbības
19.00 - 20.00 Vakariņas
20.15 - 21.30 Priekules amatiereteātra
izrāde – Rūdolfa Blaumaņa "Ļaunais
gars"
21.30 - 21.45 Vakara dziesma, vakara
pasaciņa mazajiem
22.00 - ...Nikšana, danči

SVEICAM

Sveicam jubilārus!

Prieku, laimi, milestību un veselību
no sirds vēlam šodienas jubilārei **Dacei
Tapiņai** un vārda dienas gaviļniecei
Egijai Krūmiņai! ♦

PAZIŅOJUMS

Atrasts!

Infocentrā atrasto mantu kastē ir vie-
na zeķe, divas cepures un vēl dažāda laba
manta. ♦

KONKURSS

Uzmini, kur tu dzīvo!

Visi nometnieki aicināti līdz ceturtdienas vakariņām iesniegt INFO CENTRĀ skaidrojumus savu (var arī citu) istabiņu nosaukumam.

Precīzākos un asprātīgākos gaida pārsteigums. ♦

IZSTĀDE

Mazie mākslas darbi – raibie cimdi

Sarkans un tumši zils, un drusku dzeltens un drusku zaļš – tās ir krāsas, kuras čaklās rucavnieces tradicionāli iedījušas savos cimdos. Skolas vestibulā mūs priecē krāšņu **Rucavas adītāju kopas cimdu izstāde**, lai tās saietā dalībnieces, kuras adīt prot, var sev kādu jaunu rakstu noskatīt, bet tās, kuras neprot, žigli vien mācītos zibināt adāmadatas! ♦

Atbalsti ideju!

Latvijā sākts pētnieciskais projekts ar nosaukumu "Latvijas emigrantu kopienas nacionālā identitāte, transnacionālās attiecības un diasporas politika". Lai noskaidrotu, kā klājas, dzīvojot ārpus Latvijas, zinātnieku grupa no Latvijas Universitātes Dr.sc.soc. Intas Mieriņas vadībā izstrādājusi aptaujas anketu, kuru lūdz aizpildīt katram ārzemēs dzīvojošam Latvijas valstspiederīgajam. Projekta mērķis ir apkopot un sniegt

pamatotu informāciju politikas veidotājiem, gan stiprināt latviešu diasporu, gan sniegt atbalstu tiem tautiešiem, kas vēlas atgriezties Latvijā. Par pētniecisko projektu un tā veidotājiem var uzzināt www.migracija.lv. Aptauja sāksies 30. jūlijā.

Informācijas lapu par šo projektu 3x3 Rucavas saietā dalībnieki, kuri dzīvo ārzemēs, var paņemt informācijas centrā (uz lielā galda līdzās avizēm). ♦

Daiga Bitinieca

Palīdzēsim Gruzijas latviešiem!

Lai nākamgad vismaz četri Gruzijas latvieši varētu nokļūt 3x3 saietā Latvijā, Andris Tomašūns aicina ziedot naudu viņu ceļa izdevumu apmaksai. Aptuveni aprēķini liecina, ka tam būtu vajadzīgi apmēram 1600 eiro. Ziedot naudu var skaidrā naudā Rucavas saietā infocentrā vai ar pārskaitījumu "Trīsreiz trīs biedrība" kontā LV93HABA0551000042575. ♦

Rucavnieku labie padomi

Pirmdienas vakarā brīvdabas estrādē rucavnieki saieta dalībniekus iepazīstināja ar savām muzikālajām un kulinārijas tradīcijām. Vispirms (un beigās) spēlēja danču kapela *Pārūpīte*, kas esot izveidojusies pēc iepriekšējās 3x3 nometnes Rucavā 2001. gadā. Bet tad savas mīlākās dziesmas izdziedāja Rucavas etnogrāfiskais ansamblis, kam jau 30 gadu stāžs.

Tikmēr tradīciju kopas Rucavas sievas dalībnieces skatuves malā locīja pūru jeb, pašu valodā sakot, māsēni sēdēja ēķelējot un dzijas tinot, bet jau pēc brīža klāja garu mielasta galdu, cienājot visus ar pašceptu maizi un paštaisīto balto sviestu un skābputru, kā arī medu un kvasu. Visa našķošanās notika dziesmu pavadījumā un saieta dalībnieku savstarpējās sarunās par to, kurš jau paguvjis samācīties balto sviestu

pats pagatavot un kāds piens vajadzīgs, lai iznāktu laba skābputra. Bet Rucavas sievu vadītāja Sandra Aigare pastāstīja, kā kopa veidojusies, proti, sievas sanākušas un teikušas, sak, kaut kas mums jādarā! Sākumā neesot ne tautas tērpi bijuši, nekas cits, bet nu viņas visā krāšņumā un kuplumā priecē ne jau tikai 3x3 saieta dalībniekus vien. Teicēja Olga Dūrēja pat esot tik varena, ka var droši nīceniecēm un Suitu sievām pretī stāties.

Rucavas sievas arī prot dot padomus, kā tikt pie sievas vai vīra tiem, kam tas tik

viegli nevedas. Nu, piemēram, meitai, ja tā grib vīru dabūt, jāvāra tīre. Ja tā piedeg, nav liela bēda, tad tik pa katliņa dibenu jāizkasa un jāēd visi tie sagramdeņi – tad būšot vīrs ar melnu bārdu.

Bet puisim, ja tas kādu rucavnieci noskatījis, esot jānodzen bārda, jāsadēdzina un pelni dancojot jāiepūš tai acis. Viņa citu tad vairs neredzēsot un kāzas garantētas.

Saieta tēma ir pūrs, un šādi padomi nūdien ļoti iederas un, kas zina, arī kādai vai kādam noderēs. ♦

Daiga Bitiniece

Patīk latviešu valoda un rokdarbi

Es Ayu un mazo Ao ievēroju jau autobusā, no Rīgas uz Rucavu braucot. Japānietes? Ķīnietes? Un brauc uz 3x3? Lolītas Lūses sarakstā lasu – Aya Kitagawa, tā tad japāniete. Atklāšanā stāvu netālu no tālo austrumu viešņām. Dziedam “Dievs, svētī Latviju!”, un viņa dzied līdzī. Lai gan abi dzīvojam viesu namā “Sakta”, satiekamies ar Aiju vaigu vaigā tikai vakarēšanā ar rucavniecēm un norunājam satikties vēl. Bet kad? “Pēc brokastīm,” Aija saka latviski. Jā, japāņu Aya ir mūsu Aija. Ak, pasaulīt, cik tu esi maza!

Tiekamies otrā dienā pēc brokastīm. Mūsu sarunu valoda ir angļu un latviešu valodas maisījums, bet kaut kā galā tiekam. Mans pirmais jautājums ir: “Aija, ko tu dari tādā latviskuma bastionā, kāds ir 3x3? Esi precējusies ar latvieti?” Nē, Aijas vīrs ir japānis un dzīvo Japānā. Viņa pati strādā par grafikas dizaineri. Viņa ar Ao paliks Latvijā vēl vienu mēnesi. Dzīvo kādā latviešu ģimenē.

Pirmo reizi Aija Latvijā viesojusies mūsu Dziesmu svētku laikā, arī toreiz dzīvojusi kopā ar latviešu ģimeni.

Latvijas iespaidi? Aija sakās iemīlējusi dabu, latviešus, patīk rokdarbi.

Un kā ar nometni? Patīk nometnes atmosfēra. Un ko saka Ao? Nav garlaicīgi? Kā ar saprašanas? Ao man noskaita latviski, ka viņai ir pieci gadi un vēl kaut ko, ko es nesapratu. Aija saka, ka turpina mācīties latviešu valodu. Kā? Viņa man parāda valodas mācības grāmatu “LV. Latviešu valoda”. Ieraksts grāmatā latviski: “Dārgā Aija, pateicībā no autora Daiki Horoguči.” Es šķīrstu grāmatu un esmu pārsteigts. Esmu vēl vairāk pārsteigts, mazliet vēlāk noskatījies īsfilmu “Ručs un Norie.”

Filma uzņemta pirms pāris gadiem par kādu japāņu apmaiņas studentu, kuru pieņēmusi savā ģimenē alsundz-niece, Suitu sievu dziedone, saukta Ručs. Norie Tsuruta viņu sauc par savu otro vecmāmiņu. Filmā viņa redzama gan strādājot dārzā un virtuvē, gan Alsungas tautastērpā Dziesmu svētkos.

Vai pastāv kāda saite, kas latviešu saista ar japāņiem? Neesmu nekur lasījis, ka latviešu ģimenes būtu uzņēmušas cit-tautībniekus līdzīgos apstākļos.

Protams, divas bezdelīgas jau vēl pavasari nenes, bet Fudzijas zemi turēsim acīs. ♦

Uldis Siliņš

DIENA BILDĒS

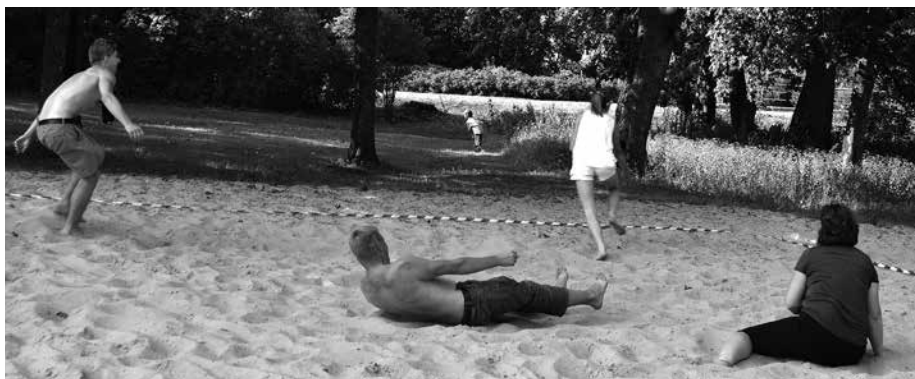
Daži braši bundzinieki.

Silva Liepa kļuvusi par kasiera mācekli.

Rēzija atjauno spēkus pirms 1/2x1/2 piedzīvojumiem.

Pludmales volejbols pašā karstumā.

Koncerts kādu arī iemidzinājis.

Vēdinām pūru!

Zane Kuške zīmē ornamentus uz ādas. Varbūt nākamgad tā varētu būt ievirze?

Rucavnieku cienasts pirmdienas mīkreslī.

Māla mīcītāju sarunas.

Foto: Baiba Krūmiņa, Laura Skušķe

IEVIRZES

Samtene un Austras koks

"Parādīšu triku, ko šodien iemācījos!" pusreizpuses ievirzes četrgadīgā dalībniece vakarā sola ģimenei, un demonstrē fizisku vingrojumu, kur vajag stipras rokas un drošu dūšu. Turklāt tā, ka mamma saka: "Oho!", bet ome nodomā, ka viņa arī tā gribētu lidot, ja tik būtu piemērots trenāžieris un drosme. Bet trīsgadniekiem un piecgadniekiem drosmes netrūkst, un ievirzes vadītāji Diāna un Kārlis Brieži ļauj viņiem azartiski darboties.

Rīts gan sākas mierīgi. Bērni satiekas un paspēlējas ar jūras gliemežīšiem, ar lelēm u.c., Diāna palasa pasaku. Ir arī maza, bet grezna pūralāde, kuras vāku atverot, jāizvelk viena saritināta papīra lapa, lai izlozētu, kuru latvisko rakstu zīmi iepazīs. Ik dienu bērniem tiek iemācīta viena – pirmdien bija Jumis, otrdien – Austras koks.

Vakar bērni krāsoja puķu podus un Kārlis stāstīja, ka mācīties un tapt gudrākiem ir tāpat kā iesēt sēklu. Ja par to augu gādā un laista, un ja ir saule (un

spožas, saulainas domas!), tad no sēkliņas kaut kas izaug.

Šodien puķu podos tika sētas samtenītes, cerot, ka līdz nometnes beigām

tās izdīgs, un tas būs ... (es tālāk nedrīkstu stāstīt, jo tas ir Noslēpums, būs Dāvana un Pārsteigums!) ♦

Dace Kokareviča

Prom politisko naivumu jeb vēlēšanām gatavojas kā kontroldarbam

Kā tev, lasītāj, šķiet, kurā ievirzē uzzināju, kā atšķirt zombiju no dēmona? Vari minēt trīs reizes. Animācijas? Nē. Teātra sportā? Nē. Politikā? Jā, patiešām, jo tieši tur spieto kā dēmoni, kuru sauklis "Atkal jūsu nauda būs mūsu", tā zombiji, kuri tēlo jaunus prinčus baltos zirgos. Kad politikas ievirzes vadītājs Ansis Bogustovs vaicāja saviem klausītājiem, kuras problēmas Latvijas politikā ir visbūtiskākās, tematu loks bija plašs – sākot ar vēstures mācīšanu mazākumtautību skolās un beidzot ar slinkiem birokrātiem. Bet Uldis Ozoliņš rosināja domāt, ka varbūt par daudz čīkstam un par maz iesaistāmies paši.

Dainis sacīja, ka mēs esam apbrīnojami iecietīgi pret negodīgiem tautas priekšstāvjiem, un rosināja domāt, vai biz-

nesmeņa un politiķa izpratne par ētiku ir līdzīga vai atšķirīga. Viņš atgādināja, ka cilvēki mēdz rīkoties atbilstīgi tam, vai ir ieradumu vergi (Daiņa dalījumā saukti par zombijiem), vai kalpo savām dziņām (un tādējādi līdzīgi dzīvniekiem), vai, lokot citus pēc savas gribas, uzvedas dēmoniski. Un cilvēki ir tie, kuri rīkojas atbilstīgi sirdsapziņai, uzsvēra Dainis.

Lai gan Ansis mudināja diskutēt un rast receptes, kā risināt tieši Latvijas politikas problēmas, no dažādiem kontinentiem sabraukušie dalībnieki demonstrēja viedumu arī secinājumos par sev ģeogrāfiski tuvu pasaules valstu politiku. Piemēram, izteica prognozes par ASV un Ķīnas ekonomiskās sacensības gaitu vai kaimiņvalsts prezidenta Lukašenko paredzamo valdīšanas ilgumu.

Divas dalībnieces atzina, ka pagaidām esot politikā naivas. Tamdēļ izvēlējušās šo ievirzi. "Man šogad būs pirmo reizi iespēja balsot Saeimas vēlēšanās, un sajūta tāda, it kā jāgatavojas kontroldarbam," teica Andra.

Ansis apsolīja lomu spēles – katram ļaus iejusties ministra, pašvaldības deputāta un Saeimas deputāta ādā un pakašķēties ar citādi domājošiem.

Nometnes noteikumos tika piekodināts, ka nav paredzēta klīšanas ievirze, taču, ja kāds interesi par politiku samanijs sevī tieši šodien, Ansis sola neļauties un rīt pieņemt pulciņā. Un visiem avīzes lasītājiem ir apsolīta iespēja piedalīties politikas viktorinā (skat. turpmākos numuros). ♦

Dace Kokareviča

IEVIRZES

Top dāvana Rucavas pamatskolai

Lauras Skušķes vadītājā ievirzē "Caur rotaļu ar otu" šonedēļ daudz darba. Laura rāda palielu gleznu, uz kuras redzama Rucavas pamatskola. Šī glezna nedēļas laikā rūpīgi jāizkrāso ar akrila krāsām. Laura saka: "Tas būs liels un rūpīgs darbs, bet es zinu, ka mazs ciņītis gāž lielu vezumu." Pirmajā ievirzes dienā tās dalībnieces vēl modināja un iekustināja rokas, bet jau šodien kērās pie darba, un viņam noderētu palīgi.

Un, lūk, kāds padoms vecākiem no ievirzes vadītājas un dalībniecēm. Ja vajag uzzīmēt un izgriezt no papīra lelli, vislabāk darīt to tā: papīra lapu pārloka uz pusēm, pie locījuma vietas zīmē pusi lelles. Tad, neatlokot papīra lapu, lelli izgriež un izkrāso. Tā lelles abas puses izdosies precīzi vienādas un arī griešanas būs mazāk – tikai puse lelles, nevis visa. ♦

Lolita Lūse

Pēcpusdienas ievirzes laikā lapenē pirmdien aiz skolas skanēja, ka švikstēja vien. Tur Pēteris Reiters vadīja teātra sporta ievirzi, un jautru bērnu pulks spindza kā priecīgas bites. Izrādās, te tiek izspēlēts Pelnrušķītes piedzīvojums – kā mātes meitas kleitas mērija, kā matus veidoja, kā spiedza un niķojās. Viss notika tik ātri un skaļi, ka vienubrīd Pēteris pat teica: „Atļaujiet nedaudz paelpot!” Notikumi turpinājās tikpat strauji: izrādījās, ka pelnrušķītei Rucavas gaumē ir nevis viena, bet divas fejas – dvīnes, princis savukārt uz mātes meitām nemaz neskatījās un, kāju piesizdams, pieprasīja dejojot tieši ar Pelnrušķīti tūlīt un tepat, savukārt feja bez īpašas tincināšanas uzbūra karieti un zirgus: „Dabi-dibu-dū, dabi-dibu-dū!” Un tad atradās pelnrušķītes kurpe: ne jau šāds tāds kristāla pakaļdarinājums, bet gaišzaļa Crocs vasaras iešļūcene. Lai gan izskatījās, ka nevienai tā nederēs, jo visām būs par lielu, izrādījās gluži otrādi – visas dāmas, kas mērija, spiedza, ka tā viņām, redz, esot par mazu. Gribi arī tu pelnrušķītes kurpi pamērīt? Tad piesakies citu gadu Pētera teātra sporta ievirzei! ♦

Lolita Lūse

Žvīks-žvāks, trrr un tuk-tuk-tuk

Tur, skolas pagrabstāvā, kur Guntis Niedoliņš vada kokapstrādi lieliem un maziem vīriem, skan jau pa gabalu. Katram vīram sava doma, savs skats un savs darbs darāms. Guntis saka – šogad vadīt ievirzi esot citādāk, nekā pagājušogad Alsungā, kad apstrādāt koku viņš mācīja puikām. Šogad Rucavā strādā pieaugušie – vīri kā ozoli. „Interesanti bija gan šogad, gan pagājušogad,” saka Guntis.

Mārtiņš Etkins vēl pirmziemniekos. Uz galda sarindoti koka stumbru gabaliņi, un uz katra no tiem jāuzliek lapiņa ar koka nosaukumu. Uzmini nu! Priedi, bērzu, egli, kadiķi un pīlādzi Mārtiņš

atpazīst ātri vien, bet nu jau jāsāk domāt. Nav nemaz tik viegli atpazīt plūmi, bumbieri, alksni, ozolu, ķirsi, gobu, osi un ābeli. Ievirzes vadītājs solījis: ja tiks galā ar šo uzdevumu, varēs sākt strādāt. Pārskatot Mārtiņa veikumu, Guntis prasa: „Gribi dzirdēt pareizās atbildes uzreiz vai mēģināsi vēlreiz?” Galu galā Mārtiņš dabū četrinieku, kaktā nav jāstāv un var ķerties pie darba.

Tikmēr citi vīri jau žvīkst- žvāks, trrr un tuk-tuk-tuk. Gatis Kubliņš gatavo koka lidmašīnu, bet darba pasūtītājs Matīss sēž turpat blakus un uzrauga kvalitāti. Artis Sipčēnoks gatavo ķebliņus pats pēc sava pasūtījuma, savukārt Jānim

Miezītim tapšot kaut kas skaists. Nosaukuma tam skaistajam vēl nav, bet skaists būšot gan. Māris Viksniņš gatavo pirmo krēsla kāju un cer, ka tādas būs vēl trīs un beigās kaut kas arī virs krēsla kājām. Savukārt Kārlis Krūmiņš gatavo koka spēli, kam vajadzīgi kubi un koki to sagāšanai. Tā esot Zviedrijā zināma spēle. Kārlis prognozē, ka viņš darbu pabeigs un starp komandām šo spēli brīvā dabā varēs uzsplēt jau Rucavā.

Ievirzes vadītājs Guntis ar koku strādā ikdienā – gatavo gan mēbeles, gan rotaļlietas. Viņam šķiet – kā jebkurā roku darbā, arī šajā jāpatiek materiālam. Koks jājut un jāizjūt. ♦

Lolita Lūse

Par nosaukuma Rucava senāko formu valodnieki uzskata Rukiava. Visticamāk, vārda nozīme ir saistāma vai nu ar miglu (*lietuviski – rūkas*), vai, vēl ticamāk, ar jēdzienu “aizaugt” (rukt, sarukt). Bet, lūk, tev 10 interesanti fakti par Rucavu.

1. Dokumentos pirmo reizi Rucava minēta 1253. gada 5. aprīlī.

2. Gandrīz pusgadsimtu Rucavas novads atradās Prūsijas hercogu pārvaldīšanā un aizsardzībā. Nav ne mazāko šaubu par daudzpusīgiem sakariem ar Klaipēdu (Mēmeli) kā Rucavai vistuvāko Prūsijas hercogistes pilsētu.

3. 17. gs. sākumā Rucava jau bija ievērojama apdzīvota vieta un kļuva par Hercoga Jēkaba kroņa muižu. Tieši viņa valdīšanā Rucava un tās apkārtnē ir piedzīvojusi savu pirmo lielāko uzplaukumu. Rucavas nozīmīgumu pastiprināja arī Jelgavas – Klaipēdas lielceļš jeb pasta ceļš, kurš, sasniedzot Skrundu, virzījās caur Priekuli, Bārtu, Rucavu, Sventāju un Palangu. Ceļu kvalitāte atsevišķos posmos bija visai atšķirīga: 6-7 jūdžu attālumam no Rucavas līdz Sventājai varēja veikt vienā dienā, turpretī posmā Bārtava – Rucava ne vairāk kā 3-3,5 jūdzes dienā (viena senā Krievijas jūdze ir 7,5 km).

4. Hercoga Jēkaba laikā Rucavā darbojies vadmalas austuve un veltuve, linu austuve, salpetra vārtava, krāsotava, dzintara virpotava, arī zvanu lietuve un šauteņu darbnīca. Rucavas vadmalas austuvē izgatavoja vadmalu, kā arī cimdus un

drēbes no aitu un kazu vilnas, ko veda uz Lietuvu un Poliju. Rucavas salpetra vārtavai bija svarīga loma stikla un šaujamā pulvera ražošanā. Paurupes linu austuve strādāja līdz pat 18. gs. nogalei. Rucavā un Nīcā vairākās vietās pastāvēja arī dzintara virpotavas, visos ar mežiem bagātākajos domēņu iecirkņos ierīkoja darvas ceļus. Muižās audzēja Merinosu šķirnes aitas, bet Papes ezers un tā apkaimē bija galvenā piekūnu ķeršanas vieta, jo īpaši hercoga Jēkaba dēla, izšķērdīgā un izpriecu kārā Fridricha Kazimira laikā. Tur īsā laikā noķēra vairāk nekā 40 piekūnus, no kuriem lielāko daļu aizsūtīja Vācijas radniekiem.

5. Gandrīz 150 gadus Kurzemes hercogiste atradās starp diviem dzirnakmeņiem – Poliju un Zviedriju. Militārā ziņā hercogiste bija ļoti vāja, nelīdzēja pat hercoga Jēkaba noslēgtie neitralitātes līgumi ar abām valstīm. Atsākoties kara darbībai starp šīm valstīm, zviedri iebruka hercogistē un 1658. gadā Jelgavā saņēma gūstā hercogu Jēkabu ar ģimeni.

6. Rucavas pagastā ir vietas, kurām tautas atmiņā ir saglabāties nosaukums “zviedru kapi”. Vienā no tām atrasti cilvēku kauli un dažas zviedru monētas, viena ar gadskaitli 1699. Iespējams, šajās vietās apbedīti kādi no slimības vai pārgājiena grūtībām mirušie zviedru karavīri.

7. Par rucavnieku kalpošanu hercoga bruņotajos spēkos liecina fakts, ka laikā no 1670. līdz 1672. gadam hercogs Jēkabs atļāvis savam vecākajam dēlam

izveidot Kurzemē holandiešu dienestam trīs pulkus: jātnieku, dragūnu un kājinieku. Daļu no šo pulku personāla sastāva formēja Rucavas un Nīcas iecirkņos.

8. Zināms saimnieciskās dzīves uzplaukums vērojams periodā no 19. gs. vidus līdz pirmajam pasaules karam. No 1920. līdz 1940. gadam saimniecisko un sabiedrisko darbību sekmēja patērētāju kooperatīva “Pašpalīdzība” un vēl 16 biedrību un organizāciju darbība.

9. Liela nozīme pasažieru un kravas pārvadāšanā bija Liepājas – Rucavas (Paurupes) šaursliežu dzelzceļam, īpaši pēc tā pārbūves 30to gadu sākumā un rītošā sastāva modernizācijas. Vācijas okupācijas iestādes dzelzceļu izbūvēja Pirmā pasaules kara gados, lai nodrošinātu Bārtas un Rucavas mežu kokmateriālu ērtu pārvešanu uz Vāciju. Pēc kara dzelzceļa līniju sāk izmantot pasažieru pārvadāšanai uz Liepāju. Līnija beidza pastāvēt pēc Otrā pasaules kara.

10. Pirmo skolu Paurupes ciemā (tagadējais Rucavas centrs) ap 1820. gadu dibināja vācu kurpnieks Krēgers. Viņa aizsāko darbu turpināja dēls. Par pirmo profesionālo skolotāju Rucavas pagastā tiek uzskatīts ērgelnieks un skolotājs Kristofers Šēnbergs, kurš Rucavā dibināja savu privāto draudzes skolu. 1934. g. 17. jūnijā ielika pamatakmēni jaunās skolas būvē. Skola tika uzcelta un iesvētīta 1938. g. 13. novembrī. Šī skola ir vienīgā, kas darbojas pagastā vēl šodien. ♦

Materiālus apkopojusi Gunta Timbra

PAVISAM NOPIETNI

Siliņš Rucavā III

Labas dienas, 3x3nieces un 3x3trīsnieki!

Kas jauns? Ja nu jūs gribat zināt, tad stāstīšu arī. Siliņš ir uzstādījis vairākus personīgus rekordus:

1) pirmo reiz Latvijas 3x3 vēsturē Siliņš (ja nometnē ir vēl kāds Siliņš, tad tas nav viņš, bet es) otrdienas naktī ir pavadījis nīkšanas ievirzē tikai 25 MINŪTES un izdzēris VIENU pudeli Cēsu alus (pēc neoficiālām ziņām prasījis pēc bezalkoholiskā alus, bet vadošā doma starp nīcējiem bijusi, ka tas bijis vairāk modes pēc);

2) pirmo reiz Siliņš (3x3 vēsturē) ir bijis REDZAMS PIE BROKASTU GALDA!!!

Positīvi jāvērtē arī faktors, ka brokastu galds no gultas vietas, pēc neoficiāliem izmēriem, ir 2,5 km, kas nomaldīšanās gadījumā var sasniegt 4-5 km.

Par jūsu apsveikumiem es sirsnīgi pateicos.

Kas ir ar to ventiņu zāļu sievu! Vai viņas izslavētajām zālēm gadījumā nav spirta

bāze? Viņa nogrābj mani ciet, ieģrūž ģimī zāļu pušķi un saka: "Tas ir siliņš!"

"Ko tu tur plūrksti?" es viņai saku. "ES esmu SILIŅŠ!"

Ja nu būtu sastrēbusies savas tinktūras līdz vakaram, bet ne jau ap brokasta laiku!

Es jums pasludinu lielu prieku: Trešdien nīkšanas laikā notiks ANDRA TOMAŠŪNA un ULDA SILIŅA ZIŅŅU VAKARS. Sarīkojums ir nepiemērots bēr-

niem un cilvēkiem ar mūzikālu dzirdi. Programmā būs solo ar piedziedājumiem. Mūzikālā terminoloģijā tas nozīmē, ka mēs dziedāsim pa priekšu, un jūs pārējie no pakajas. Atļaujiet man parafrāzēt: mēs dziedāsim vispirms un jūs pēc tam.

Man pienāk klāt Rasma Zvejniece, kuru es privātā dzīvē dēvēju par pulkveža kundzi, un saka, ka izlasījusi manu rakstu "SILIŅŠ RUCAVĀ I" un jūtoties apvainota. "Tu nebūsi ne pirmā, ne pēdējā," es viņai saku. Kāpēc apvainota? Viņa neesot minēta man pazīstamo braucēju sarakstā. Nu labi. Mea culpa! Tas jau nebija īstais iemesls. Minēta vai neminēta, tas viņai liela muiža, bet pulkvedis lasīs Pūralādi Nr.1 un redzēs, ka viņa laulene nav uzskaitīto braucēju sarakstā. Hm?

Vakarēšanā kopā ar rucavniecēm satieku rucavnieku Imantu Pričinu. "Paklau," es viņam saku, "es gribu atpakaļ savas kurpes, ko es tev atstāju pirms 13 gadiem!"

"Man vairs nav."

"Nu tad tu esi ziepēs līdz ausīm! ♦

U.

Foto: Guna Kriškāne un Inese Rozentāle

PATIESI

Saieta nama otrajā stāvā viena glīša istabiņa atvēlēta 10 sievietēm, bet reiz tur naktsmājas meklējis arī Igors. Tomēr galu galā izrādījies, ka viņa istabiņa ir stāvu zemāk.

Izrādās, visi saieta dalībnieki, kas uz Rucavu atbraukuši no Ikšķiles, guļ vienā telpā – bērnodārza aktu zālē. Viena kupla ģimenīte, ne?

Te nekas nav samontēts vai samelots. Cerams, ka skolas direktorei šī vieta piešķirta tikai pagaidām.

Otrdienas rītā pie zāļu sievas Līgas durvīm stāvēja divi apavu pāri: smalkas sieviešu kurpītes un pāris lielu vīriešu tupeļu ar glīti noliktām zeķēm (2 gab.). Novērtēt situāciju aicinājam oficiālu avotu – Rucavas 3x3 saieta darba grupas pārstāvi Daci Miezīti. Viņa paskaidroja, ka Līga Reitere savā istabiņā dzīvo viena, savukārt viņas dēls Pēteris dzīvo citā istabiņā, tādēļ nav pamata pieņemumam, ka lielās tupeles pieder Līgas dēlam. Līga, Līga, ko tu tur Rucavas plāvās esi salasījusi?

Ļoti iespējams, ka politikas ievirzes vadītājs Ansis Bogustovs ir spiegs. Pirmdienas pēcpusdienā skolas otrā stāva gaitenī viņš redzēts klistam no durvīm pie durvīm un noklausīdamies, kas tur iekšā notiek. Labi ļaudis redzējuši, ka visilgāko laiku Ansis esot pavadījis pie filcēšanas ievirzes durvīm, bet pieķerts viņš tika pie uzņēmēja filosofijas ievirzes durvīm. Ko

par savu divaino uzvedību saka pats Ansis? Tā un šitā: esot viņš atnācis uz ievirzi, bet tad sācis niķoties bērns un viņš izgājis ārā, bet tā kā iekšpusē notikusi meditācija, viņam negribējies to traucēt, tādēļ izlēmis durvis vaļā nevērt. Tikai nevajag, Ansi! Neviens šādiem pekstiņiem netic! Gribi teikt, ka arī aiz filcēšanas ievirzes durvīm notika meditācija, kuru tev negribējās traucēt? ♦

Pierakstījusi Lolita Lūse

"Pūralādes" redakcija:

Dace Kokareviča (redaktore), Lolita Lūse, Uldis Siliņš, Laura Bitiniece, Gundega Kalendra (maketētāja), Baiba Krūmiņa (fotogrāfe), Laura Skuške

Sūti interesantus foto mirkļus, stāstus vai jokus – tālr. 25901229 (Dace) vai gundega@artekoms.lv

Paldies:

KULTURA.LV